

Nacional

Ferrocarrils connectarà Gràcia i la plaça Espanya

El nou túnel es començarà a l'estiu, i tindrà parades a Francesc Macià i Hospital Clínic

Un 51% més d'agressions sexuals ateses al Clínic

Les víctimes passen a prioritzar l'atenció sanitària abans que els tràmits legals

La sedició passa compt

XOC • La derogació del delictes al Codi Penal avança enmig de l'atac de Junts i la CUP a ERC **FITA** • Rufián arrenca la suspensió de la MAT a la Selva i dentista gratis **SÍ** • Sánchez té el pressupost final

David Portabella
MADRID

“Senyories, s’aixeca la sessió. Senyories, s’obre la sessió.” Amb aquest fals intermedi de la presidenta Meritxell Batet en què el teló es va abaixar al vespre i dos segons després es va tornar a enlairar de nou amb l’escenari intacte, el Congrés va viure ahir una òpera de 15 hores de durada en dos actes: l’aprovació del tercer pressupost de Pedro Sánchez —el de l’estació final perquè li permet esgotar el viatge del seu mandat fins al desembre del 2023— i el debat i la votació d’admissió a tràmit de la reforma de la sedició, que va arrencar a tres quarts de deu de la nit, tot i la nit plujosa a Madrid, van propiciar un debat ardent fins a mitja nit. La sedició va passar comptes no només entre les dretes i Sánchez, sinó també en el si de l’independentisme, ja que Junts i la CUP —que no van vetar la iniciativa del PSOE i Podem i s’hi van abstenir, però registraran ara una esmena a la totalitat amb text alternatiu— van atacar ERC pel forat que obrirà el nou delictes de desordres públics agreujats en la criminalització de la protesta.

Un duet català, Paco Aranda (PSC) i Jaume Asens (Podem), va defensar la fi de la sedició. “Deroguem una anomalia preconstitucional. El delictes de sedició és una amenaça al dret de protesta. Demà pot ser la PAH. Avui és una victòria del dret de protesta”, va dir Asens. “Aquesta és la reforma que faríem nosaltres? No. Cal ser ho-

nestos. No va tot tan lluny com voldríem. Els fantasmes de Gallardón i de Fernández Díaz segueixen presents en el Codi Penal”, es va dir el president de Podem al Congrés. Per això, Asens va expressar el compromís de millorar el text en la fase d’esmenes a pesar que és cofirmant de la iniciativa. Però va avisar: “No és cert el que diuen Junts i l’ANC que s’ha fet contra la desobediència i la protesta pacífica. Estan mentint la gent. Dir que obeeix l’«A por ellos» com ha dit Turull és un insult.”

El diputat de Junts Josep Pagès va ser molt crític amb ERC i Podem: “La reforma de la sedició és per resoldre el ridícul de Llerena amb les euroordres. Ho confirmen les declaracions del president del govern, de la vicepresidenta Calviño, qui assegura que l’objectiu és portar el president Puigdemont davant la justícia espanyola.” Per Pagès, la iniciativa lamina els drets de manifestació, llibertat d’expressió i resistència no violenta per la via d’un nou delictes de desordres públics ple de conceptes jurídics indeterminats.

Des de la CUP, Mireia Vehí va alertar que “el PSOE hi guanya més control de la protesta” enmig d’una crisi econòmica tot “maquillant la seva imatge pública de cara a Europa”. “Converteix en delictes talls de carreteres, el 15-M podria ser avui delictes”, va advertir Vehí.

Si bé al Congrés va ser Cuca Gamarra qui va alçar la veu i va enyorar “la Catalunya del 1992”, Alberto

Sánchez aplaudit amb Díaz l’aprovació del seu tercer pressupost de la legislatura ahir al Congrés ■ KIKO HUESCA / EFE

Les frases

“No és cert el que diuen Junts i l’ANC que va contra la protesta i la desobediència. El dret de protesta guanya”

Jaume Asens
PRESIDENT DE PODEM AL CONGRÉS

“La reforma de la sedició és per resoldre el ridícul de Llerena amb les euroordres i lamina la protesta”

Josep Pagès
DIPUTAT DE JUNTS AL CONGRÉS

“El PSOE hi guanya més control de la protesta i maquilla la imatge a Europa. El 15-M seria delictes”

Mireia Vehí
DIPUTADA DE LA CUP AL CONGRÉS

Núñez Feijóo va posar el crit al cel lluny del Congrés: “Els ha indultat i ara els vol tornar a indultar. Primer els va treure de la presó i ara els indultarà de la inhabilitació per a càrrec públic perquè es tor-

nin a presentar a les eleccions.” “Que diguin als jutges, als policies, als guàrdies civils i als catalans no independentistes que tot el que han fet no ha servit per a res i no té cap valor i que tot estava ben fet i que

els equivocats érem els que defensàvem la unitat del nostre poble”, va desafiar Feijóo.

Amb el 54% dels vots, el Congrés va aprovar ahir els comptes amb entre 186 i 188 vots depenent

de cada votació (el PSOE, Podem, ERC, el PDeCAT, el PNB, EH Bildu, Més País, Compromís, Coalició Canària i el PRC) i el no de Junts, la CUP, el PP i Vox. A més del fons de 900 milions per gestionar des de la Generalitat l’execució d’infraestructures clau, els de Gabriel Rufián van arrencar al final 24 milions per a salut bucodental (“dentista gratis”) i un acord perquè el govern espanyol suspengui la tramitació del polèmic ramal de la MAT i la subestació dels 400 kV a la Selva i s’estudii alternatives al projecte

L'APUNT

Contra el caldo de la demagògia

Òscar Palau

Ara ha estat la ministra Montero la diana de les roïnes afirmacions de Vox, i aquest cop la repulsa ha estat contundent i molt unànime. Però la ultradreta n'etziba cada dia de l'alçada d'un campanar al Congrés i al Parlament, i encara no se sap com neutralitzar-la. La demagògia i el populisme barat s'invisibilitzen callant? O cal rebatre'ls amb raons i informació? El dilema, ningú

l'ha resolt, però la resta de grups pot començar per no abonar el caldo de cultiu que alimenta aquests discursos. En això cal actuar cada dia i en tots els fronts. Vox no fa més que reproduir disbarats que inunden bars i xarxes, plens d'ignorància i rancúnia i buits d'empatia, i massa sovint consentits perquè ataquen el rival polític. I no val tot, perquè al final tothom prendrà mal.

es

OPINIÓ

David Portabella

Tosca, sí, molt tosca

El masclisme al Congrés és més vell que el bronze dels canons que va donar forma als lleons Daoíz i Velarde. "Cachorrita", ha hagut de sentir Marta Rosique (ERC) de camí a la tribuna. "Així vas?"; era qüestionada Míriam Nogueras (Junts) quan vestia pantalons curts. "Bruixa" i "niña-ta" és la banda sonora de Mireia Vehí (CUP) en algun ple. Al Congrés, hi ressonen infàmies com aquestes, però fins a l'actual legislatura el masclisme no tenia una aliada tan contundent com la diputada Carla Toscano (Vox). "Els *piropos*... A mi em fa pena no tornar a sentir certes coses al carrer. Aquell: «Dime cómo te llamas y te pido para Reyes» O: «¡Eso es un cuerpo y no el de la Guardia Civil!» És una pena que el seu odi a la bellesa i a l'home ens facin perdre aquelles mostres d'admiració i enginy popular", és l'ofrena que aquesta madrilenya de 45 anys i llicenciada en dret feia al diari de sessions el 26 de maig. Mesos abans havia fabulat sobre Simancas (PSOE) i Guijarro (Podem). "M'estan mirant? Tenen sort que soc una dona sensata, diputada de Vox i per això no faré res; si fos un altre tipus de dona per la mirada els podria denunciar per assetjament i fins i tot per violació i m'haurien de creure perquè soc dona." L'endemà de l'atac masclista a la ministra Irene Montero –"L'únic mèrit que té és haver estudiat en profunditat Pablo Iglesias"–, seure a la tribuna de premsa del Congrés era assistir al festeig de l'agressora en cada discurs dels seus. "Ahir van cridar una dona, que no va plorar, perquè té més *hombria* una sola de Vox que tota la mesa i tots els diputats *zurdos*", va dir Víctor Sánchez del Real (Vox). "Som superiors moralment al *zurdario*", va dir Onofre Miralles (Vox). Si a les set del matí haguessin sintonitzat esRadio, haurien sentit el seu crític –i votant– més àcid. "Més que Toscano és *Tosca*. Molt tosca", va etzibar Federico Jiménez Losantos des del púlpit radiofònic. "Deixem de normalitzar i blanquejar la violència política i l'intent de destruir la vida d'una persona. Això no és crítica política", va exigir Montero. Tosca, sí, molta tosca ha estat i és la vida al Congrés per a la dona.

des de Red Eléctrica. El pacte concreta que si es troba una alternativa viable a l'actual línia de 17 quilòmetres, i el seu cost és "raonablement similar o inferior", l'Estat derogarà el ramal i apostarà per la nova via. Pel director general de Polítiques Ambientals, Marc Vilahur, és "la primera fita" per posar fi a un "conflicte" que fa anys que s'arrossega i el subministrament es podrà garantir sense una MAT. La plataforma NO a la MAT, al seu torn, hi veu "el punt final" del ramal.

El diputat d'ERC al

Congrés Joan Margall va subratllar la voluntat de buscar una alternativa "menys agressiva" i va recordar que aturar el ramal és "una reivindicació històrica, liderada pel territori, per fer front a un projecte gegantí que implicava trinxar-lo". L'alcalde de Santa Coloma de Farners, Joan Martí, va lloar l'acord "després de molts anys de lluites compartides al territori per evitar un disbarat" i va apostar per un enfocament energètic "tenint en compte l'impacte mediambiental i la salut de la ciutadania". ■

Sala del TGUE on ahir es va celebrar la primera vista sobre la immunitat dels eurodiputats de Junts ■ ACN

Primer assalt de Puigdemont per blindar la immunitat

■ Boye avisa que l'Estat "distorsiona" la situació dels eurodiputats ■ L'Eurocambra defensa el rebuig del recurs

Nazaret Romero González

Brussel·les

Els eurodiputats de Junts van afrontar ahir la primera batalla a Luxemburg per recuperar la immunitat plena. En la primera de les vistes que es va celebrar al Tribunal General de la Unió Europea (TGUE), l'equip legal de Carles Puigdemont i Toni Comín va defensar davant del tribunal la seva demanda contra la decisió de l'Eurocambra de no protegir la seva immunitat parlamentària, mentre els advocats de la cambra europea i l'Estat van defensar la seva actuació i el rebuig del recurs presentat per Puigdemont i Comín.

El d'ahir va ser el primer episodi per blindar la immunitat, però la vista més determinant per esclarir el futur dels eurodi-

Segona batalla al tribunal europeu

La vista d'ahir està estretament lligada a la que se celebra avui al TGUE. Mentre la primera sessió abordava un afer col·lateral que afectava la immunitat, en la segona s'aborda de ple el recurs de Puigdemont, Comín i Ponsatí contra l'aixecament de la seva protecció parlamentària. Els arguments de la defensa

putats és la que se celebra avui. La d'ahir va abordar el recurs presentat per l'eurodiputada d'ERC Diana Riba, en representació de Puigdemont i Comín, contra la decisió de l'aleshores president de l'Eurocambra, David Sassoli, de no protegir la immunitat dels membres de Junts.

Després de les exposicions inicials, els advocats de les parts van afrontar

es basaran en el fet que es tracta d'una persecució política i que els fets pels quals els van deixar sense protecció no són delictius a altres països europeus. També en la manca d'imparcialitat del president del comitè d'affers jurídics de l'Eurocambra, l'eurodiputat de Ciutadans Adrián Vázquez.

les preguntes de la presidenta del tribunal, la xipriota Anna Marcoulli, que va dirigir les primeres qüestions a l'Eurocambra. En el seu torn, l'advocat dels eurodiputats, Gonzalo Boye, va defensar davant el tribunal que l'Estat vol "distorsionar" la situació penal de Puigdemont i Comín perquè no se'ls ha obert judici oral. Boye també va dir que la decisió

que va prendre Sassoli de negar la protecció de la immunitat va tenir efectes jurídics, contràriament al que va defensar el representant de l'Eurocambra. "No tramitar la petició no és una decisió informativa (...), sinó una decisió de desemparament", va dir. Boye es referia així a la decisió de Sassoli de no traslladar la petició de protecció dels eurodiputats al comitè d'affers jurídics, cosa que va defensar hauria evitat el curs de les euroordres del jutge del Suprem Pablo Llarena.

Ni la vista d'ahir ni la d'avui canvien la situació dels eurodiputats, que continuen tenint immunitat després que la justícia europea els la retornés en veure un perill de detenció. De mitjana, el TGUE publica la sentència sobre els casos uns tres o quatre mesos després de les vistes. Serà aleshores quan Puigdemont, Comín i Clara Ponsatí sabran si la justícia europea els retorna de nou la immunitat plena o avala el procés de l'Eurocambra per aixecar-los-la.

Digui el que digui la sentència, les parts podran recórrer contra la decisió a la instància superior, el Tribunal de Justícia de la Unió Europea. El procés judicial sobre la immunitat avança amb les dues vistes, però encara queda camí per recórrer. ■